

Gudolf Flodkvist 1903-1905

Av föreningen "Gamla Ultunesare" har jag blivit ombedd att bidra med minnen från min Ultuna-tid för den historik, som skall utgivas över Ultuna elevkår.

Jag föreställer mig att min skrivelse ej får bli lång, då så många årsklasser finnas, och jag inskränker mig därför till att endast helt allmänt beröra några få tilldragelser och därefter uttala min uppfattning om den nytta och betydelse som det dåvarande Ultuna-livet kunde föra med sig för den enskilde eleven.

I min årskurs, 1903-1905, funnos 17 ordinarie elever, 8 extra och en stipendiat. Av de ordinarie voro fem svenskfinnar och alla goda kamrater.

Enligt matrikeln, om den nu är riktig, ha fyra av min årskurs avgått med döden.

Med undantag för de enstaka fester, som höllos, förflöt vardagslivet lugnt och utan större oregelbundenheter.

Dagen började med föreläsning, som regel kl. 7, för rektorn, professor Sjöström, och därefter gingo alla ned till den gemensamma "syltan" för att äta frukost hos den gode källarmästaren.

Efter frukosten, som varade i två timmar, började åter föreläsningarna, som pågingo till kl. 2, då middagen serverades. I denna måltid deltog alltid en av lärarna, om det var för att hålla reda på oss elever eller för att utöva kontroll på mathållningen är jag ej fullt säker, troligen var det dock det sistnämnda.

En episod härifrån rinner mig i minnet:

Bland extraeleverna fanns en greve, som en dag, då han satte sig till bords och åter igen blev varse den icke allt för omtyckta hästbiffen, röd i ansiktet rusade ut i köket och i uppbragta ordalag gav till känna sitt missnöje med den segslitna hästbiffen.

Huruvida anslaget till mathållningen medgav förbättring är mig obekant.

Efter middagen drucko vi vanligen kaffe katterivis på våra rum; kaffet som var utmärkt gott köptes hos vaktmästare Jansson.

Wiraspel

På kvällen promenerade vi ofta till Flottsund, där det fanns en trevlig kaffestuga vid den bro, som numera är bortförd. För att i någon mån vila våra trötta hjärnor från dagens ansträngande studier fördrevo vi också ofta kvällarna med wiraspel - särskilt under tentamensperioderna.

Sjukkonjak

Trots att hälsotillståndet bland mina högt ärade kamrater var gott kommo många av dem under den tid jag var kårens klubbmästare in till mig och anhöllo om att få en sjukkonjak, vilken jag å tjänstens vägnar hade skyldighet att mot en ersättning av, jag tror 20 öre, per glas, tilldela dem, som kunde vara i behov därav. - Jag vill minnas att ingen behövande gick ohjälpt från mig.

Sjöström

Den resa, som professor Sjöström med oss ordinarie elever företog till några bördiga östgötaegendomar i trakten av Norrköping, Linköping och Vadstena var synnerligen lyckad, kanske icke minst beroende på att den annars så stränge rektorn, "vår fader Abraham", under den resan lade bort sin stränga min och var som en av oss.

Som allmänt omdöme om min Ultuna-tid vill jag framhålla att några sorgliga tilldragelser ej äro att anteckna. I stället vill jag påstå att den utbildning, som vi elever erhöilo varit oss till största nytta i livet, jag avser här såväl det sätt, på vilket undervisningen och studierna bedrevos som kamratlivets välgörande fostran.

Kan något av det, som ovan anförts, vara lämpligt att införa i historiken skulle det vara mig en glädje.

Uppsala den 19 mars 1939.

Frimur Flodderint

Bilägger två kort från min Ultuna-tid, som kanske kunna användas och hoppas jag få dem åter.